

Posudek oponenta

Ludmila Kvapilová: Dvě bavorské piety na pozadí uměleckých a historických vztahů ve 2. polovině 14. a na počátku 15. století

Není pravidlem, že studenti zpracovávají v rámci magisterské či doktorské práce zahraniční materiál. Ludmila Kvapilová, díky také svému studiu v zahraničí, se pro práci tohoto typu správně rozhodla. Vznik práce by ovšem nebyl možný bez domácích impulsů. K takovým patřily přednášky a semináře prof. Jaromíra Homolky, který se v návaznosti na Alberta Kutala se problematikou Piet velmi intenzivně zajímal a zajímá.

Autorka rozčlenila svoji práci systematicky do několika kapitol. Úvodní je věnována uměleckohistorické literatuře pojednávající o tématu Piety. Velmi přehledně, podrobně a kriticky zhodnocuje přínos jednotlivých badatelů. Za velmi přínosnou považuji část věnovanou ikonografii Piety. Ludmila Kvapilová zde prokázala výborný přehled po literatuře a pochopení subtilních teologických problémů spojených s Pietou. Oceňuji velmi, že zařadila do práce originální texty středověkých autorů ozřejmující vznik Piety. Možná, že autorka práce mohla zmíněné texty převzít z edic a nikoliv je citovat z druhotné i když seriózní odborné literatury. Za velmi fundovanou a metodologicky velmi přínosnou považuji kapitolu o Pietě jako Andachtsbild. Kvapilová se nejprve věnuje vymezení pojmů Andachtsbild a Kultbild a následně pak se snaží naznačit jak Pieta fungovala v rámci sakrálního prostoru a liturgie. Možná, že ještě mohla rozvést pojem „Gnadenbild“, který je používán u objektů spojených se zázraky.

Kapitolu o historických vztazích Bavorska a Čech ve středověku považuji za příliš deskriptivní a trochu samoúčelnou a zjednodušující. Postrádám zde například závažné údaje o vizitacích pražských arcibiskupů (včetně Jana z Jenštejna v Řezně a o vlivu parléřovské huti na výzdobu západního průčelí dómu v Řezně. Lepší jsou malé monografie důležitých měst.

Za vynikající považuji malé monografické studie věnované sochám Piet v Germánském národním muzeu v Norimberku, v kostele Všech svatých v Allersbergu, v kostele sv. Jiří Dinkelsbühlu, ve farním kostele svaté Trojice v Hagelstadtu u Řezna, v kostele sv. Blasia v Landshutu, v kapli sv. Bartoloměje v kostele Panny Marie v Mnichově a v neposlední řadě Pieta ze Seonu v Bavorském národním muzeu v Mnichově. V závěru práce je katalog Piet v Bavorsku z období 1380-1430.

Ludmila Kvapilová prokázala výbornou schopnost komplexního přístupu k uměleckému dílu, využívajíc přitom poznatky technologické, metodu formální analýzy i metodu ikonologickou

Předloženou magisterskou práci doporučuji velmi vřele k obhájení a navrhuji jí uznat jako práci disertační.

V Praze, dne 20.5.2006

Prof.PhDr.Ing.Jan Royt

